

12.4.20

גבי, עדן, איילת, שחר

וכל משפחת גרזון היקרים,

אנחנו נפרדים היום משוש האהובה בדרכה האחרונה.

נפלה בחלקי הזכות לומר את דברי הפרידה כחבר קרוב ובוודאי גם בשם כל קהילת מעיין צבי.

אילו שאלו את שוש איך היתה רוצה שתראה הלוויתה - היתה בוודאי אומרת שבדיוק כך, כפי שאנחנו נאלצים לקיימה היום: צנועה, בחיק המשפחה שטיפחה וכל כך אהבה, ללא הרבה הספדים ודברי שבח, קצרה ואמיתית.

כי כזו היתה שוש שאנו מכירים, דבקה בעקרונות ובדרך החיים בהם האמינה: צניעות, יושר, דיוק, אמינות, חברות אמת והתמודדות.

נורית שלי היתה מאד גאה בחברות עם שוש שהיתה באמת מיוחדת והיא הדגישה תמיד ששוש היא אשת סוד, שיודעת כיצד לעזור בשקט ובאופן הנכון, חכמה, רגישה ובעלת טעם טוב - שכיף להיוועץ בה.

כשנורית היתה על ערש דווי וכתבה בשארית כוחותיה מכתב לחברותיה הטובות - השיבה לה שוש במילים: "איזה חמודה את - שמחנו ובכינו יחד לקרוא את מכתבך.... אני מרשה לעצמי לשאול את אורי, או אמא שלך מה המצב ויודעת איזו תקופה קשה את עוברת בגבורה".

וכשוש כותבת על גבורה - אי אפשר שלא להתפעל דווקא ממנה: משך שנים רבות נלחמה במחלתה באומץ ובנחישות, תוך שהיא ממשיכה לתפקד לתפארת כאמא, כסבתא וכבת זוג, תומכת ועוזרת לכולם, וכל זה ללא כל רחמים עצמיים!

ראינו את אישיותה המיוחדת של שוש גם בתקופת השבי של גבי- בהבלגה ובהתגברות על הקשיים ועל המתח הנפשי העצום.

ואני גם התפעלתי תמיד כמה תמיכה ומרחב העניקה לגבי בעבודתו היום - יומית ובפעילויות הרבות עד שעות מאד מאוחרות, בהכירה בחשיבותם לגבי ולאלה למענם הוא טורח.

שוש עבדה ומילאה תפקידים בין היתר בחינוך, כקניינית וכרכזת המתפרה, במסירות, באחריות וביסודיות. אך מעל לכל חשוב להדגיש:

כל מי שהכיר אותה ממש מקרוב - לא יכול היה שלא להתאהב בה.

פטור בלא להזכיר את מסירותם האינסופית של גבי, הילדים והחברות הקרובות - אי אפשר: בתמיכה וסיוע לשוש בזמניה הקשים. היא זכתה לקבל בחזרה את כל ההשקעה והאהבה שהיטיבה לתת לאורך השנים.

נוחי בשלום שוש יקרה ומלאכי עליון ישמרוך.

באהבה, אורי